

Sygn. akt II K 306/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy - Szponik

Protokolant Paulina Światłowska

po rozpoznaniu dnia 24 lipca 2014 roku sprawy

T. K.

syna L. i L. z domu P.,

urodzonego (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 listopada 2013r. w Ś. woj. (...) w lokalu K. zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy m-ki (...) S. (...) wartości 1.300 zł działając na szkodę J. G.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

I. oskarżonego T. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 306/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 listopada 2013 roku przed godziną 22.00 pokrzywdzony J. G. przyszedł do lokalu K. znajdującego się w Ś.. Wraz z kolegą i dwiema koleżankami usiedli przy jednym ze stolików. Koleżanki pokrzywdzonego wyszły na zewnątrz, a pokrzywdzony wraz ze znajomym podeszli do baru. Pokrzywdzony zostawił na stoliku swój telefon komórkowy marki (...) S. (...) o numerze (...): (...) wraz z kartą SIM o numerze (...) oraz kartą pamięci (...) GB o wartości 1300 zł. Oskarżony T. K., wykorzystując nieobecność J. G. przy stoliku, zabrał wskazany telefon komórkowy. Początkowo zachował aparat dla siebie i użytkował go przez okres około dwóch miesięcy. W tym czasie telefon wypadł mu z kieszeni i uszkodzony został jego wyświetlacz. Oskarżony zamienił z M. S. ukradziony telefon na konsolę P..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego T. K. – k. 16v.

- zeznania pokrzywdzonego J. G. – k. 3v.-4

Siostra pokrzywdzonego, A. G., zauważyła na portalu F. ogłoszenie o sprzedaży telefonu komórkowego, który opisem i parametrami odpowiadał telefonowi który został ukradziony jej bratu. Umówiła się na spotkanie z posiadaczem telefonu, M. S.. Podczas spotkania stwierdziła, że okazany jej telefon był identyczny jak ten ukradziony jej bratu, znajdował się w charakterystycznym futerale ochronnym, takim samym jak miał jej brat. Telefon miał uszkodzony wyświetlacz. A. G. poinformowała M. S., że okazany jej telefon komórkowy należy do jej brata i został mu ukradziony. M. S. oddał jej przedmiotowy telefon komórkowy, który przekazała pokrzywdzonemu.

Dowód:

- zeznania świadka A. G. – k. 11v.

Oskarżony T. K. ma 19 lat, jest bezdzietnym kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu, jest bezrobotny. Był wcześniej dwukrotnie karany za przestępstwa z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, a także za przestępstwa z art. 279 § 1 kk oraz z art. 288 § 1 kk na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze – k. 16

- dane o karalności – k. 18

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Złożył wniosek o dołączenie przez Prokuratora do aktu oskarżenia wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary pięciu miesięcy pozbawienia wolności (k. 16v., 20).

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że oskarżony dopuścił się czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadków: J. G. i A. G., a także na ujawnionych i zaliczonych w poczet materiału dowodowego dokumentach.

Wyjaśnienia oskarżonego uznane zostały przez Sąd za wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń jako znajdujące pełne odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Podobnie zeznania świadków, J. G. i A. G., jako spójne i logiczne, zostały uznane za w pełni wiarygodne, wobec czego posłużyły do rekonstrukcji stanu faktycznego.

Autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa zgromadzonych w sprawie dokumentów, tj. danych osobo-poznawczych oskarżonego oraz danych o jego karalności nie budziły wątpliwości Sądu, w związku z czym fakty z nich wynikające Sąd uznał za udowodnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk, tj. okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte.

Przestępstwo z art. 278 § 1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Czyn z art. 278 § 1 kk jest przestępstwem materialnym, a skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie. Subiektywną cechą działania określonego

w art. 278 § 1 kk jest zamiar przywłaszczenia - sprawca działa w celu włączenia rzeczy do własnego majątku, objęcia jej w posiadanie lub postępowania z nią jak właściciel. Kradzież może być popełniona wyłącznie umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego.

T. K. dokonując zaboru telefonu marki (...) S. (...) działał z zamiarem trwałego pozbawienia pokrzywdzonego możliwości dysponowania tym przedmiotem. Swoim działaniem wyjmował je bowiem spod władztwa właściciela i obejmował we własne władanie. Użytkując przedmiotowy telefon komórkowy, a następnie wymieniając go na inny przedmiot, postąpił z nim jak właściciel. Oskarżony działał w celu przywłaszczenia przedmiotowego telefonu – w zamiarze bezpośrednim dokonania kradzieży, będąc w pełni świadomym tego, co robi. Jak wyjaśnił, widział że zabrany przez niego telefon leżał na stoliku, przy którym wcześniej siedział pokrzywdzony. Miał świadomość, że stanowi on cudzą własność, a okoliczności w jakich telefon został pozostawiony na stoliku, wykluczają przyjęcie, iż mógł być porzucony czy zgubiony. Swoim zachowaniem w dniu 9 listopada 2013 roku wyczerpał więc znamiona występku z art. 278 § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, a zwłaszcza motywacją i sposobem działania sprawcy, społeczną szkodliwością czynu, stopniem winy, osobowością sprawcy, sposobem życia przed popełnieniem przestępstwa oraz postawą po jego dokonaniu.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego kształtuje się na średnim poziomie. Szkoda, jaką swoim zachowaniem wyrządził oskarżony, tj. 1300 zł, nie jest szkoda wysoką, a przy tym została ona w większości naprawiona – telefon został zwrócony pokrzywdzonemu, jednak w gorszym stanie. O. na stopień społecznej szkodliwości wpływają sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżony wykorzystał moment, w którym przy stoliku, na którym leżał telefon nie było żadnych osób i dokonał jego kradzieży, mimo że wcześniej widział siedzącego przy tym stoliku znanego mu pokrzywdzonego. Karygodna jest również motywacja sprawcy – działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem innej, znanej mu osoby.

Okolicznością wpływającą obciążająco na wymiar kary był fakt, że oskarżony pomimo młodego wieku był wcześniej już dwukrotnie skazany wyrokami sądowymi, i to za przestępstwa przeciwko mieniu. Wymierzenie kar za wcześniej popełnione przestępstwa nie powstrzymało oskarżonego przed popełnieniem kolejnego przestępstwa przeciwko mieniu.

Po stronie okoliczności łagodzących Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzuczonego mu czynu, a także fakt nieutrudniania postępowania karnego..

Mając na uwadze, że oskarżony jest sprawcą młodocianym, Sąd przy wymiarze kary kierował się przede wszystkim tym, aby sprawcę wychować, stosownie do dyspozycji art. 54 § 1 kk. Biorąc pod uwagę ustawowe zagrożenie karą za przestępstwo z art. 278 § 1 kk, Sąd uznał, że zaproponowana we wniosku kara 5 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości, a jednocześnie spełni swój cel wychowawczy.

Jednocześnie Sąd uznał, że wobec oskarżonego nie zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Brak jest uzasadnionych podstaw do uznania, że oskarżony przy zastosowaniu tej instytucji, będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. Dwukrotne wcześniejsze skazanie T. K. na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, nie powstrzymało go od popełnienia kolejnego, podobnego przestępstwa. Zachodzi zatem brak pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego i jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie w stanie spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od ich zapłaty na rzecz Skarbu Państwa. Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony jest osobą bez wyuczonego zawodu, nie pracującą i nie mającą żadnego majątku. Ze względu więc na sytuację majątkową oskarżonego i brak jakichkolwiek dochodów, uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.